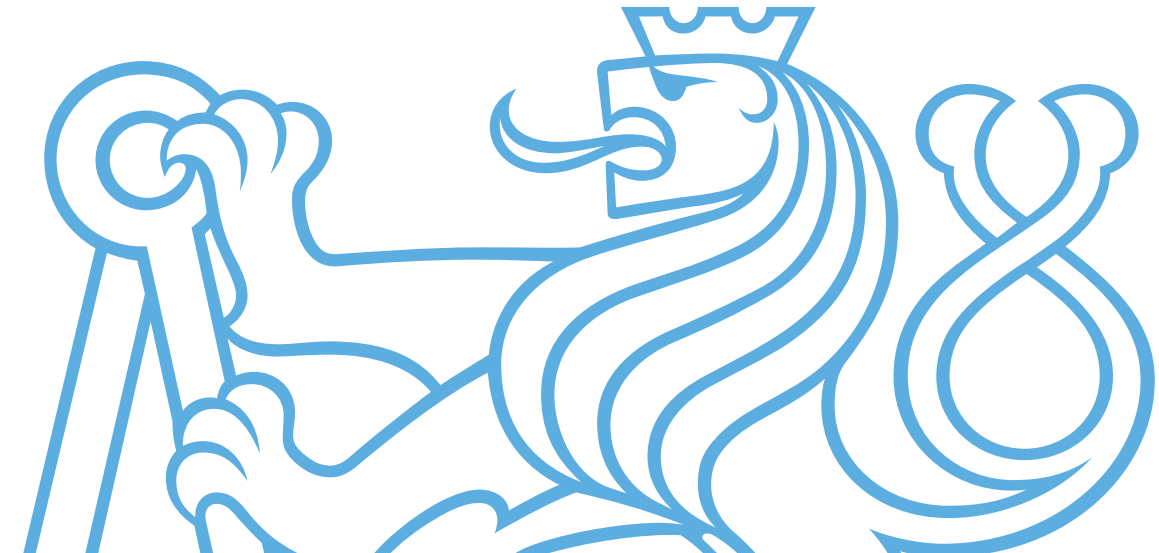

Hotovo!
po deseti letech

Vážené dámy a pánové,

díky iniciativě a úsilí profesora Miloslava Pavlíka, bývalého prorektora pro výstavbu a investiční činnost ČVUT, mohla vzniknout tato brožura, kterou právě držíte v ruce. Seznámí vás s nejmodernější budovou ČVUT s celkovou užitnou plochou více než třicet tisíc metrů čtverečních, v níž bude především sídlit i prestižní vědecké pracoviště ČVUT – CIIRC, Český institut informatiky, robotiky a kybernetiky.

Nesmírně mě těší, že se budova otevírá právě letos, kdy naše univerzita slaví 310 let od svého založení. Za tu dobu jsme stáli u zrodu stovek inovací a patentů a pomáhali jsme české vědě prosadit se ve velmi tvrdé zahraniční konkurenci. K tomu, abychom i nadále byli schopni doplňovat světovou vědu, již nyní pomáhá právě CIIRC. Cílem nejmladšího pracoviště ČVUT je spojovat vědce z různých oborů, jako je kybernetika, biomedicína nebo inteligentní budovy. Kromě tohoto excelentního pracoviště bude budova sloužit jako sídlo Rektorátu, několika kateder Fakulty elektrotechnické a Výpočetního a informačního centra ČVUT.

Nová dominanta Vítězného náměstí vznikla revitalizací bývalé Technické menzy a dostavbou nové budovy. Jsem pyšný na to, že k jejímu dokončení byly využity špičkové technologie a postupy a dodrženy prvky udržitelného stavění. Za zmínku stojí také předsazená vnější fasáda navržená na bázi izolační fólie. Ta je svého druhu zatím jediná v České republice.

Věřím, že se vám v budově ČVUT – CIIRC bude líbit a že se sem budete rádi vracet.

prof. Ing. Petr Konvalinka, CSc., FEng.

rektor
České vysoké učení technické v Praze

prof. Ing. Vladimír Mařík, DrSc., dr.h.c.

ředitel
Český institut informatiky, robotiky a kybernetiky ČVUT v Praze

Devítileté úsilí o vybudování důstojného stánku pro výzkum a vzdělávání v kybernetických, robotických a obecně informatických oborech, které mají na ČVUT tradici, vyvrcholilo dokončením a otevřením budovy ČVUT – CIIRC.

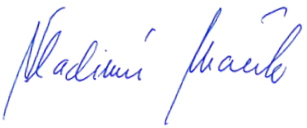
Je to vůbec první budova ČVUT financovaná a vybudovaná na základě jasné vize výzkumných týmů, kterým se podařilo - díky svým dosavadním výkonům a přínosům, ale i svojí koncepcí směřující k budování moderní univerzity - přesvědčit vládní orgány o potřebě investovat do rozvoje ČVUT.

Zásluhu na úspěchu projektu ČVUT – CIIRC a postavení budovy mají desítky osob, ale považuji za nezbytné vyzdvihnout rektory ČVUT prof. V. Havlíčka a prof. P. Konvalinku za odvahu projekt podpořit. Poděkování za nezměrné úsilí zaslouží prof. M. Pavlík, zmocněnec rektora pro budovu CIIRC, architekt P. Franta, vedoucí výstavby Ing. V. Kosina i vedoucí projektového týmu Dr. V. Dočkal.

Zvláště bych chtěl poděkovat 150 prvním zaměstnancům CIIRC, kteří dokázali překonat mnohé porodní bolesti, ale i projevy nepochopení ze strany svých kolegů, a svým odhodláním a houževnatostí přispěli k realizaci projektu. Budova ČVUT – CIIRC je tak důkazem toho, že i za mimořádně těžkých podmínek je možné vytvářet trvalé hodnoty celospolečenského významu, jít dopředu za svými sny.

Věřím, že nová budova se stane sdíleným prostorem pro excelentní výzkum, tmelící platformou a symbolem vědeckovýzkumné spolupráce nejen napříč ČVUT, ale i s českými a zahraničními akademickými pracovišti, bránou ČVUT otevřenou pro širokou a efektivní spolupráci s průmyslem.

Výzkumné týmy CIIRC i součásti ČVUT vstupující do budovy ČVUT – CIIRC mají obrovskou šanci, ale i zodpovědnost za naplnění vize a posun ČVUT směrem k moderní univerzitě. Velice si přeji, aby se tento záměr zdařil.

prof. Ing. Václav Havlíček, CSc.

emeritní rektor
České vysoké učení technické v Praze

Po roce 2000 získala ČR přístup k evropským sociálním fondům. Pro školství byl důležitý přístup k VaVpI, umožňující čerpat miliardové prostředky pro investice. Školám na území Hl. města Prahy toto nebylo dovoleno. ČVUT využilo všech možností jak pro rozvoj nových studijních programů, tak i výzkumné základny.

V roce 2007 jsem jako člen vládní delegace spolu s prof. Maříkem navštívil Izrael a v něm Waitzmannův institut, odkud pochází několik nositelů Nobelovy ceny. Model institutu nás inspiroval. S prof. Maříkem jsem dohodl, že se pokusí model přenést na ČVUT, a v oblasti kybernetiky implementovat hlavní ideu studijního oboru v inverzním trojúhelníkovém modelu.

Prof. Mařík s mou podporou rektora a spolu s některými pracovníky katedry kybernetiky a katedry řídicí techniky Fakulty elektrotechnické sestavil tým schopný vytvořit pracoviště, které by zadaný úkol realizovalo. Myšlenka sice nebyla přijata většinou ČVUT, avšak po analýzách a vyjednáváních – a to i na vládní úrovni - se podařilo Akademický senát školy přesvědčit, že jde o projekt s budoucností.

S MŠMT jsem dohodl výstavbu nových prostor na místě bývalé Technické menzy. Ani schválení této investice nebylo jednoduché, vedení ČVUT bylo donuceno ke snížení budovy, kde bude nový institut sídlit, o dvě patra. MŠMT i EU s projektem souhlasilo, stavba byla zahájena. Na nalezení konsensu a na úpravě projektu se nejvíce podíleli prof. Mařík a můj prorektor pro výstavbu prof. Pavlík.

Problémy s financováním projektu musel s MŠMT dořešit současný rektor prof. Konvalinka, bez jehož podpory by nebylo možno projekt dokončit.

Založení Českého institutu informatiky, robotiky a kybernetiky, stejně jako vznik Fakulty informačních technologií považuji za největší úspěchy svého působení jako rektora ČVUT.

prof. Ing. Miloslav Pavlík, CSc.

zmocněnec rektora pro výstavbu investiční akce ČVUT – CIIRC

Každá stavba je výsledkem intenzivní spolupráce poměrně velkého kolektivu z investorské, uživatelské, projektové a dodavatelské sféry. Čas potřebný pro úspěšné vyřešení a naplnění jednotlivých fází výstavby obyčejně nelze předem přesně určit a odhady nakonec většinou stejně nebývají naplněny. V případě areálu, vstupujícího právě do fáze svého veřejného užívání, se jedná o plných deset let. To je v měřítku lidského života jistě nezanedbatelný časový úsek.

Při vzniku první aktualizace Generelu investičního rozvoje naší univerzity určitě nikdo z tehdejších aktérů nepředpokládal, že tento vysoce ambiciózní projekt bude završen po tak dlouhé době. Na straně druhé se díky tomuto období vyprofilovala skladba týmu schopného uživatelsky, architektonicky a investorsky nastavené cíle na skutečně profesionální úrovni vyřešit a finální dílo v odpovídající kvalitě předat příštím generacím. Ve velké většině dokázali jednotliví partneři vytvořit skutečně pozitivní atmosféru a až do konce celého projektu se neustále vzájemně podporovat. Za to všem velké uznání a díky. Při pohledu nazpět zjišťuji, že těch problémů, překážek a nových těžko odhadnutelných situací se sešla pěkná řádka…

Jsem zastáncem názoru, že kvalitu a funkčnost v podstatě každého produktu prověří čas. U stavby, která svým rozsahem i vynaloženými investičním prostředky bude v historii ČVUT jednou z největších, byla tato hlediska vnímána jako prioritní. Členové celého tvůrčího týmu v čele s profesorem Vladimírem Maříkem jsou přesvědčeni, že tuto investiční akci nastupující profesní generace ze sféry vědy, výzkumu i pedagogiky pozitivně přijme a následně tak ohodnotí výsledky práce svých předchůdců.

Ing. arch. Petr Franta
architekt ČKA, OAQ, AIA

hlavní architekt projektu
Petr Franta Architekti & Asoc.

Mým profesorem na Fakultě architektury ČVUT byl architekt František Čermák, v jeho ateliéru jsme navrhovali předdiplom ještě ve staré budově v Zikově ulici, na diplomu jsme již pracovali v jím navržené patnáctipatrové novostavbě. Z ateliéru v posledním patře jsme přehlédli celý areál, z větší části navržený naším profesorem - fakulty elektrotechnickou a strojní a též Technickou menzu. Poté jsem uplatňoval získané vědomosti a i v zahraničí si uvědomoval, jak byla naše škola na úrovni. Od roku 1977, v následujících patnácti letech, jsem získával zkušenosti a působil v privátní praxi v Montrealu a New Yorku.

Po změně režimu jsem se na škole architektury účastnil akademické činnosti – pravidelně v komisích k hodnocení diplomových prací a ve Vědecké a umělecké radě děkana fakulty určující budoucnost školy. Po mé přednášce na fakultě o mé práci zde i v zahraničí jsem byl vyzván, abych v rámci zpracovávání Generelu ČVUT, kterého se zúčastnilo více architektů, navrhl koncepční a hmotovou studii pro novou funkci budovy Technické menzy, její revitalizaci a návrh vícepodlažní novostavby.

Když pak v roce 2008 prof. Vladimír Mařík definoval program právě vznikajícího Českého institutu informatiky a kybernetiky, posléze i robotiky, byla prověřena životaschopnost architektonické studie předložené vládní Radě pro výzkum, vývoj a inovace, později i pro vedení ČVUT.

V projektu jsme aplikovali řadu architektonických i inženýrsko-technických inovací, jednou z nejviditelnějších je pneumatická transparentní fólie ETFE, splňující společně s trojitým prosklením obvodové stěny akustické požadavky na fasádní plášť. Současně tvoří tento systém solární kolektor k rekuperaci teplého vzduchu v nejvyšších patrech.

V roce oslav významného výročí založení dostává moje Alma mater do vínku nové prostory k výuce i vědeckému bádání. Jsem poctěn, že jsem se tohoto deset let trvajícího procesu mohl zúčastnit.

Říká se, že starosti s malými stavbami jsou stejné, jako s velkými. Že je rozdíl jen v množství použitého materiálu a konečné ceně.

Já tvrdím, a ze své zkušenosti si to snad mohu dovolit, že velké stavby vyžadují něco navíc. Vyžadují srdce a velkou odvahu vsadit vše. Jste-li navíc přesvědčeni, že jdete tou správnou cestou, je to už vlastně jen práce vedoucí k tomu, abyste se úspěšně dostali do cíle.

A ta je nyní hotová. Adrenalin klesl. Zbývá už jen popřát novým uživatelům úspěchy v práci, ke které jim bude nový dům sloužit.

Hodně štěstí!

Ing. Vít Kosina

hlavní manažer výstavby
ČVUT v Praze

Škola, na kterou člověk vzpomíná, škola, kde poprvé přičichl ke kouzlu stavařiny a kde se naučil základy, které po celý svůj profesní život uplatňuje. Když naše společnost získala zakázku pracovat jako technický dozor pro stavebníka, ČVUT, měl jsem pocit, že bych měl něco z toho, co jsem získal studiem, vrátit a uplatnit to, co jsem v mojí více než čtyřicetileté praxi získal.

Projekt sám byl lákavý jak svou velikostí, tak i některými atypickými prvky ať již architektonickými, konstrukčními či technologickými. K dobrému výsledku je třeba spolupráce všech, kteří se na realizaci stavby podílejí – architekta, projektanta a stavební firmy. Úkolem dozoru je dohlížet na realizaci podle projektů a dohlídat finanční prostředky objednatele a snažit se z plných sil pomoci při řešení technických problémů, které takováto stavba vždy přináší.

Věřím, že jsme tuto službu, moji kolegové i já, vykonali podle svých nejlepších schopností a přispěli tak k úspěšnému dokončení díla, které ČVUT přinese nejen nové prostory, ale i možnosti dalšího rozvoje ve špičkové pracoviště minimálně evropské úrovně.

Ing. Ivan Lipovský, CSc.

technický dozor stavby
NOSTA-HERTZ, spol. s r.o.

Ing. Tomáš Bílek

předseda představenstva
HOCHTIEF CZ a. s.

Mezi stovkami projektů, na jejichž výstavbě jsem se za více než pětadvacet let ve stavebnictví podílel, zastává nová budova Českého institutu informatiky, robotiky a kybernetiky zcela výjimečné místo. Její výstavbou se pro mě uzavřel jakýsi pomyslný kruh. Jako absolvent Fakulty stavební ČVUT jsem se totiž po letech mohl prostřednictvím této stavby vrátit na akademickou půdu a alespoň částečně přispět k dalšímu rozvoji a prestiži své Alma mater. Zároveň to pro mne byla příležitost ukázat odborníkům z naší nejvýznamnější technické univerzity, jak se společnost HOCHTIEF CZ dokáže vypořádat s takto náročným projektem.

Kromě vypjatého časového harmonogramu pro nás byly výzvou i technické zajímavosti, které na budově CIIRC byly použity. Její progresivní ETFE fasáda nebyla v této velikosti v České republice ještě nikdy realizována a díky tomu se budova CIIRC řadí po bok mnichovské Allianz arény či pekingského sportoviště Letních olympijských her 2008 Water Cube.

Nová budova CIIRC ukrývá i technicky velmi zajímavý automatický parkovací zakladač s kapacitou 188 vozidel. Technologie zahrnuje 5 předávacích boxů a 3 transportní výtahy. Rozmístění vozidel v zakladači je určeno průmyslovým počítačem, který vozidla ukládá tak, aby docházelo k minimalizaci pohybů a aby výdejní doba byla co nejkratší.

Jsem osobně velmi rád, že se naše společnost mohla podílet na stavbě, která je nejen zajímavá po stránce architektonické, ale též svojí hlavní náplní bude sloužit účelu, který řadí Českou republiku mezi evropskou i světovou špičku v dané oblasti. Takové stavby stavíme nejraději, byly to dobře investované peníze a stal se dobrý čin.

Nové moderní vědecké a výukové centrum je dokončeno. Bylo realizováno v rámci dostavby dejvického kampusu v Praze a jeho slavnostní otevření jistě přispěje k celé řadě dalších akcí, které jsou součástí oslav tři sta desátého výročí založení nejstarší technické univerzity v Evropě. České vysoké učení technické a jeho nová součást CIIRC zde získává moderní zázemí, které má umožnit integraci a internacionalizaci výzkumu a výchovy nové generace studentů. Současně má zajistit urychlený přenos výsledků z této činnosti do praxe. Vybudované prostory budou využívány i jako místo pro spolupráci špičkových odborníků, výzkumníků a vysokoškolských pedagogů z tuzemska i zahraničí. Bude tak možné optimálně naplňovat záměr spočívající v posilování kvality při sestavování vědeckovýzkumných týmů a výzkumných laboratoří v rámci mezinárodních vazeb na špičkové univerzity a laboratoře ve světě. Jedním z nejdůležitějších cílů tohoto v porevoluční historii nejrozsáhlejšího investičního záměru naší technické univerzity je, aby obě budovy institutu byly vybaveny prostorově i přístrojově odpovídajícím špičkovým standardem v oblasti informatiky, robotiky a kybernetiky v co nejširším pojetí a s interdisciplinárním přesahem.

Do rekonstruovaného objektu jsou umístěny především specializované laboratoře pro výchovu doktorandů a vybraných studentů magisterského studia ze všech fakult ČVUT, zejména robotické laboratoře, vybavené všemi kategoriemi robotů včetně průmyslových, mobilních a létajících. Dále laboratoře počítačového vidění, grafiky a studia počítačové interakce, rozsáhlé centrum vývoje asistivních technologií pro handicapované a přestárlé, centrum mobilních aplikací. Do celkového konceptu institutu zapadá Centrum pro Průmysl 4.0, jehož součástí bude i investičně náročný testbed, laboratoře umělé inteligence a znalostního inženýrství. Předpokládá se, že bude využíváno k výchově doktorandů a jejími laboratořemi projde ročně i velké množství studentů magisterského studia. V souladu s navrhovaným stavebním programem jsou zde samozřejmě umístěny pracovny a laboratoře výzkumných pracovníků, pedagogů a doktorandů, dále komplex prostor umožňujících vědeckou spolupráci a propagaci spolupracujících univerzit, ústavů AV ČR i mezinárodních výzkumných institucí, inkubátor, přednáškové a seminární místnosti, otevřené prostory pro řešitele náročnějších diplomových prací a prostory prezentační. Budova je dispozičně doplněna středněkapacitní posluchárnou vybavenou nejmodernější audiovizuální technikou.

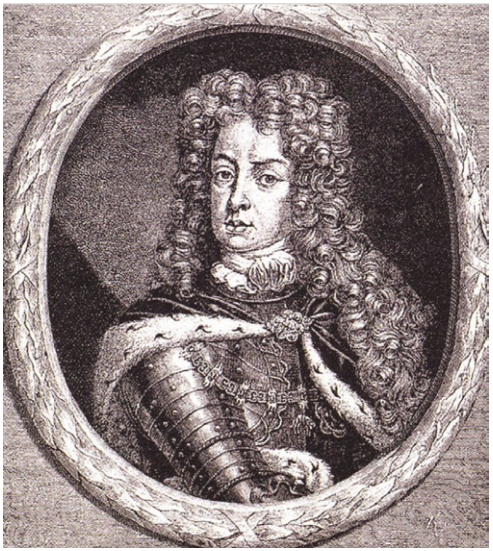
Oblast informatického, robotického a kybernetického výzkumu patří dnes k nejvýznamnějším výzkumným oblastem na naší technické univerzitě. Informatické týmy na ČVUT dnes představují nejsilnější výzkumný potenciál v České republice. Již dnes mají informatická pracoviště ČVUT dlouhodobé výzkumné kontrakty s desítkami firem, od velkých světových firem jako je Siemens, Honeywell, Toyota, ABB, Volkswagen a Škoda až po malé české firmy, které realizují transfer do praxe prostřednictvím mnoha start-upových a spin-off firem.

Flexibilní princip obsazování Institutu na základě týmy dosahovaných výsledků a schopnosti podílet se na jeho financování je zcela novým, moderním principem, přinášejícím alternativu ke stávajícím „kamenným“ institucím. Přestože naši výzkumní pracovníci dosahují světově uznávaných či evropských špičkových výsledků, až do dnešního dne byli většinou nedůstojně rozptýleni na mnoha pracovištích, velice často v neodpovídajících, půdních či sklepních prostorech historických budov, ve kterých byl zcela nedostatečný plošný i kvalitativní standard. Nyní se podařilo vytvořit předpoklady pro internacionalizaci výzkumu a výchovy doktorandů, vybudovat atraktivní, kompetitivní centrum excelence, přitahující zájem špičkových odborníků ze zahraničí. Máme možnost dosáhnout splnění důležitého cíle, aby ČVUT nejen potvrdilo svou pozici v systému české vědy a českého školství, ale aby svým významem daleko přesáhlo národní dimenze Důležitým faktorem je určitě strategická poloha univerzity a její součásti Českého institutu informatiky, robotiky a kybernetiky. Mimo pracovníky a studenty ČVUT se do výzkumu zapojí například některá pracoviště výzkumných ústavů Akademie věd ČR. Předpokládá se také mnohonásobný networking, vytvoření mezinárodních sítí excelence, přímá kooperace na národní úrovni zejména s VUT Brno, VŠB Ostrava, TU Liberec a ZČU Plzeň ve společných laboratořích, spolupráce s předními světovými, zejména americkými univerzitami ve společných výzkumných pracovištích.

1707

Vraťme se alespoň ve zkratce na samý začátek tohoto příběhu, který naše univerzita spojuje s 18. lednem roku 1707, kdy císař Josef I. svým reskriptem udělil právo Christianovi Josefu Willenbergovi vyučovat inženýrské disciplíny. Toto datum je považováno za den založení nejstarší technické univerzity ve střední Evropě. Otevření nově revitalizovaného objektu významně zapadá do řady slavnostních akcí pořádaných k 310. výročí této události.

Reskript císaře Josefa I. z 18. ledna 1707 udělující právo Christianovi Josefu Willenbergovi vyučovat inženýrské disciplíny

Jak je všeobecně známo, v následujících dvou stech letech probíhala výuka v historických objektech v centru města. Škola v průběhu těchto let také několikrát změnila název.

1920

Vztah prvního prezidenta republiky Tomáše Garrigua Masaryka k potřebě zvyšovat vzdělanost národa se projevil také jeho velkou angažovaností v otázkách posílení rozvoje studia technických oborů. Tak bylo rozhodnuto již v prvním období existence samostatného československého státu o vytvoření nového vysokoškolského areálu v Praze Dejvicích. Od roku 1920 nese technická univerzita název České vysoké učení technické v Praze.

1923

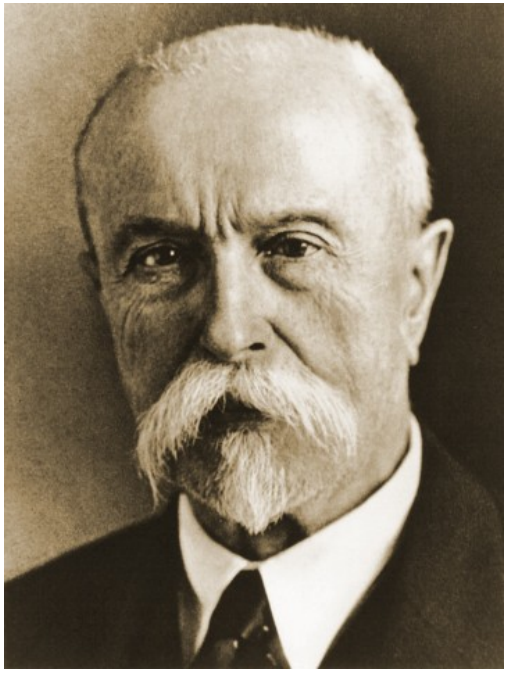
Poté, co počet studentů ČVUT rychle vzrostl na sedm tisíc, zakoupil v roce 1923 československý stát právě dejvické pozemky. Následovala architektonická soutěž, jejímž vítězem však nebyl ten, komu bylo svěřeno a zadáno vypracování regulačního plánu Dejvic a Bubenče. Nakonec to byl profesor pražské techniky Ing. arch. Antonín Engel, kdo situoval vysokoškolský kampus na okraj Dejvic do blízkosti usedlosti Kotlářka. Po roce 1923 pokračovaly další přípravné práce na zastavovacím plánu vysokoškolského areálu ve zřejmě nekonfliktní atmosféře a s obdivuhodnou rychlostí. Obojí musíme z dnešního pohledu našim předkům jen závidět.

Poklep základního kamene prezidentem republiky

Prezident T. G. Masaryk a předseda vlády A. Rašín při slavnostním aktu

T. G. Masaryk

Regulační plán Dejvic a Bubenče

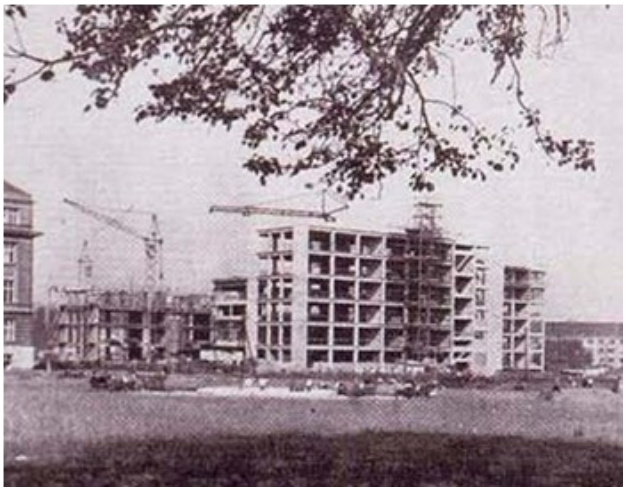
Autor prof. Ing. arch. Antonín Engel

1925

Po neuvěřitelně krátkém období byl již v roce 1925 položen za účasti prezidenta republiky Tomáše G. Masaryka a předsedy vlády Antonína Švehly základní kámen k výstavbě Vysoké školy architektury a pozemního stavitelství. Ke slavnostnímu aktu došlo v rámci oslav šedesátého výročí založení Spolku inženýrů a architektů (SIA).
Dalšímu pokračování výstavby a rozšíření kampusu podle původních představ a záměrů profesora Antonína Engela, obsažených v jeho regulačním plánu, však zabránily politické události směřující k celosvětovému válečnému konfliktu.

1959

Místo očekávaného poválečného rozvoje se komunistický puč v roce 1948 zcela logicky „podepsal“ na zpomalení dalšího vývoje akademického komplexu. Po více než desetileté pauze dochází k realizaci prvního poválečného objektu společného pro fakulty strojní a elektrotechnickou. Tak v letech 1959–1965 vzniká novostavba „monobloku“, jako systém vzájemně propojených částí budov na „hřebenovém“ půdoryse s vloženými kubusy poslucháren, kterou navrhli architekti František Čermák a Gustav Paul. V letech 1962–1982 byl postaven navazující komplex budov Fakulty stavební architektů Františka Čermáka, Gustava Paula, Jaroslava Paroubka a Jana Čejky, díky nímž se mohl podstatně zvýšit počet studentů v kampusu. V této době byl do historické budovy ČVUT dislokován také Rektorát Českého vysokého učení technického v Praze.

První poválečná realizace v Dejvicích, budovy tzv. „monobloku“

Další fáze výstavby vysokoškolského areálu, budovy Vysoké školy architektury a pozemního stavitelství

1973

Masivní výstavba vyvolala potřebu navýšení stravovacích kapacit. Řešením mělo být zbudování Technické, mezi studenty známé jako „modré“, menzy. Její stavbu však provázela celá řada komplikací, které se také výrazně projevily při její následné rekonstrukci, a tak v roce 1967 byla uvedena do provizorního užívání jen první část. Až v roce 1973 byl stravovací objekt v ulici Jugoslávských partyzánů definitivně dokončen.
Již v tomto období se začíná psát obdivuhodná historie „našeho“ domu, který podává místy až neuvěřitelná svědectví. Jeho autorem byl architekt František Čermák, který společně se svým kolegou Gustavem Paulem patřil na ČVUT k vynikajícím

pedagogům v oblasti architektury. Jako v celé řadě dalších projektů z jejich architektonické kanceláře, se na architektonickém konceptu pozitivně projevily zahraniční vlivy (James Stirling) a navržené dispoziční řešení prozíravě využívá formy tvorby velkých flexibilních prostorů, jak pro velkokapacitní varny se zvýšenou konstrukční výškou, tak pro jednotlivé výdejny jídel. Naopak tehdejší idea a snaha o centrální plánování v oblasti stavební výroby se negativně podepsala na velice nízké kvalitě provedení vlastního stavebního díla. Vedla k tomu ztráta řemeslné zručnosti a umu, které byly charakteristické pro výstavbu v meziválečném období. Materiálová a výrobková základna byla navíc již v sedmdesátých letech v oblasti stavebnictví značně limitována.

Budova Technické menzy, návrh prof. Ing. arch. František Čermák

2006

Změna politických a hospodářských poměrů po „sametové revoluci“ se pozitivně projevila demokratizací poměrů v celé společnosti, a tím také v samotném vysokém školství. Otevření trhu, převratná změna v oblasti materiálně technické, ale zejména skoková změna v dodavatelsko-odběratelských vztazích měla radikální dopad na výraznou proměnu systému stravování studentů a pedagogů. Počátkem roku 2006 po nástupu rektora prof. ing. Václava Havlíčka došlo na úrovni vedení univerzity k potřebné analýze efektivnosti využívání stávajících objektů, které byly v majetku ČVUT. V rámci tohoto procesu bylo provedeno i podrobné vyhodnocení funkčnosti všech stravovacích zařízení. Výsledkem bylo rozhodnutí vedení ČVUT o vyjmutí objektu Technické menzy v Praze 6 z celkové kapacity stravovacích zařízení a následně byla zpracována koncepční a hmotová studie možného využití jejích prostor. Tak vznikla architektonická studie na využití budovy bývalé menzy, zajišťující komplexní integraci jednotlivých roztříštěných pracovišť Fakulty dopravní a jejich přemístění do dejvického kampusu.

Tato koncepce byla zahrnuta do aktualizovaného Generelu investičního rozvoje ČVUT v letech 2007–2017, který byl diskutován na úrovni jednotlivých orgánů univerzity. Pro úplnost těchto informací dodejme, že na počátku nového tisíciletí byla vybudována nová Národní technická knihovna a v roce 2010 byla dokončena Nová budova ČVUT od autorů Aleny Šrámkové, Lukáše Ehla a Tomáše Kounara, ve které je nyní dislokována Fakulta architektury a děkanát Fakulty informačních technologií. Po dokončení výstavby mohlo dojít k dlouho očekávanému sloučení roztříštěných pracovišť Fakulty architektury včetně provizorních prostor v tomto objektu a spolu s ukončením pronájmu parteru prodejně Billa se zdálo, že se tak vytváří bezkolizní prostor pro přípravu komplexní revitalizace souboru budov v ulici Jugoslávských partyzánů. V návaznosti na ještě déle připravovanou výstavbu akademického a komerčního komplexu Dejvice Center na Vítězném náměstí se měl navrhovaný areál výzkumného centra stát

významným orientačním bodem celého vysokoškolského kampusu v Dejvicích. Šlo nejen o technicky poměrně složitou kompletní regeneraci původní budovy, ale i o její dostavbu, přístavbu a nástavbu. V záměru investora bylo vybudování dvou nových objektů v severně a jižně přiléhajících částech stavebního pozemku v ulici Jugoslávských partyzánů.

Ortofotomapa se situací původního stavu budovy, včetně „vědeckého inkubátoru" v provizorní budově

Technická univerzita je nejen největším intelektuálním centrem Městské části Prahy 6, ale také největším zaměstnavatelem tohoto pražského obvodu. Rozvojem dopravní infrastruktury, dobudováním metra, městského okruhu s tunelem Blanka a přímou návazností na Letiště Václava Havla se bezesporu prokázala již výše zmíněná strategická poloha celého vysokoškolského areálu. Zdálo by se, že současné i předpokládané investiční aktivity dalších významných investorů v nejbližším okolí přirozeně vytvořily předpoklady pro začlenění moderního výzkumného centra do této části městské konglomerace. Předpoklady, se kterými ČVUT vstoupilo do realizace vize svého jistě ambiciózního investičního rozvoje, velice brzy narazily na nedostatek velkorysosti, osobní nevraživost, lidskou závist, zášť a hloupost v podobě typicky maločeského „zápecnictví". Je potřeba zmínit i celou řadu dalších podobných nectností zejména ze strany tzv. občanských iniciativ a jejich pozoruhodných obchodních aktivit. Bohužel ale těmto trendům podlehly i některé postoje části místní politické reprezentace také v kontextu její proměnlivosti v čase.

2008

Významným impulzem se stala návštěva technické univerzity tehdejším předsedou vlády Ing. Mirkem Topolánkem 17. září 2008, při které proběhla diskuse o efektivním využití vědeckých kapacit a možnosti jejich zapojení do informatického a kybernetického výzkumu na špičkové evropské či dokonce světové úrovni tím, že bude vytvořeno nové Centrum excelence. Byla tím sledována možnost výrazné podpory českých malých a středních firem, zvýšením jejich konkurenceschopnosti na světových trzích a to ve výrobních oblastech s mimořádně nízkými investičními náklady, avšak extrémně vysokou přidanou hodnotou. Zvláštní pozornost měla být věnována výzkumu pro potřeby obranného a bezpečnostního sektoru. Na tomto přelomovém jednání byla

ze strany ČVUT představena objemová studie *Revitalizace objektu v ulici Jugoslávských partyzánů*, která prokazovala reálnou možnost vytvoření dostatečného profesního prostorového zázemí pro potřebnou vědeckou a výzkumnou činnost.
Na závěr zdařilé prezentace přislíbili členové vlády finanční investiční podporu tomuto záměru v objemu jedné miliardy Kč! Na základě výzvy vládní Rady pro výzkum, vývoj a inovace tak byla upravena původní studie ověřující možnou dislokaci nové součásti ČIIK - Českého institutu informatiky a kybernetiky.

Univerzitní kampus Dejvice s prostorovou rezervou pro Dejvice center a návrhem areálu ČVUT – CIIRC

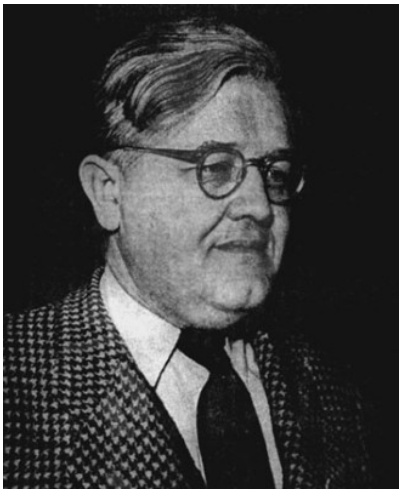
Návštěva předsedy vlády Mirek Topolánek a ministryně školství Miroslavy Kopicové

Vizualizace od Vítězného náměstí

Pohled na areál s aulou od ulice Zelená

Antonín Svoboda

2009

Od roku 2009 se v souladu s aktualizovaným Generelem investiční výstavby ČVUT předpokládalo do revitalizované budovy umístit Fakultu dopravní a Český institut informatiky a kybernetiky – Centrum excelence Antonína Svobody a vybudovat aulu ČVUT s kapacitou dvou sálů pro 800 a 400 posluchačů. Ještě v listopadu roku 2009 byly zpracovány podklady pro změnu Územního rozhodnutí.

2010–2012

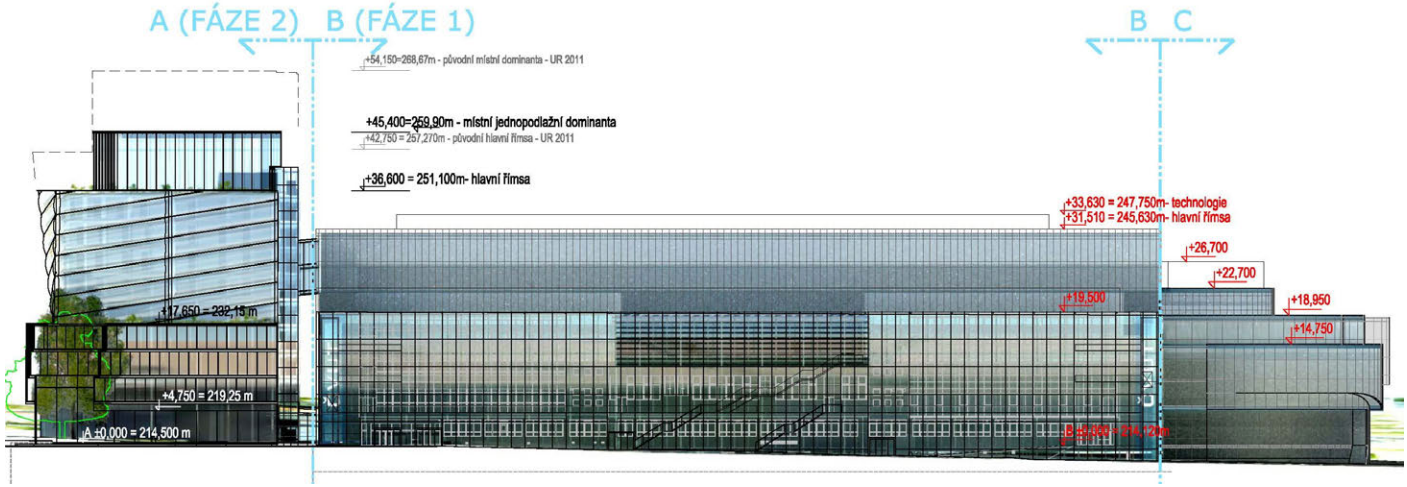
V roce 2010 byla zpracována modifikace studie ČIIK - Český institut informatiky a kybernetiky ČVUT v Praze. Tato studie byla orientovaná na možnost získat prostředky z fondu EU Operačního programu VaVpI „Praha konkurenceschopnost“. Před koncem roku 2012 bylo ČVUT jako investor předpokládané investiční akce Odborem výstavby Prahy 6 vyzváno k doplnění své původní žádosti v termínu do 31. března 2012, včetně úpravy projektové dokumentace. Po mnoha velice složitých jednáních s komisí Odboru územního plánování MČ Praha 6 je konečně 18. října 2012 vydána změna územního rozhodnutí.

2013

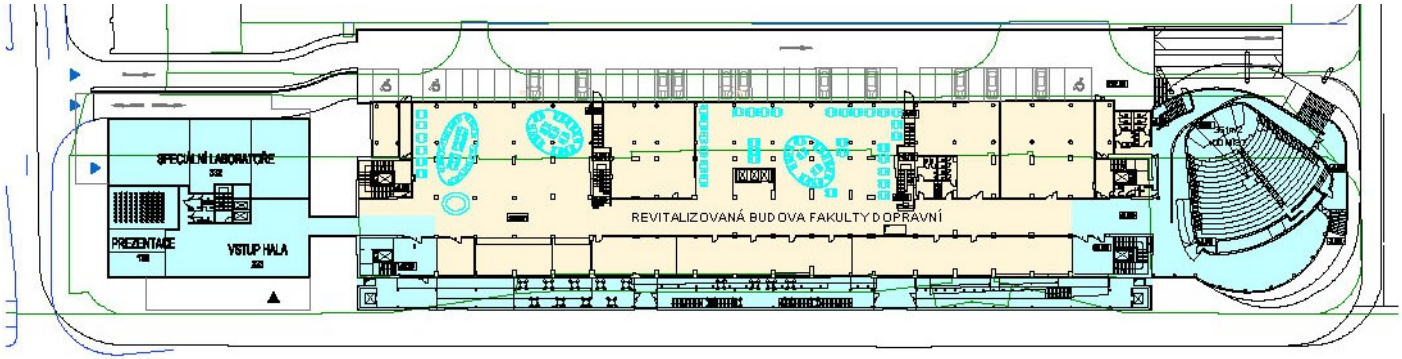
V únoru 2013 byla dokončena studie reflektující uživatelskou změnu na CIIRC - Český institut informatiky, robotiky a kybernetiky, jako nově ustavovanou součást ČVUT.

Na základě veřejného výběrového řízení byla v květnu 2013 vybrána projektová organizace TECHNICO Opava zajišťující další fáze projektové dokumentace, pro stavební povolení (DSP), dokumentace pro provedení stavby (DPS) a dokumentace pro výběr zhotovitele stavy (DVZS). Požadavek zákona o veřejných zakázkách na nejnižší cenu dopadl na investora jak v nízké kvalitě dodané projektové dokumentace, tak především v neprofesionálním přístupu vybrané projektové kanceláře k dozoru projektanta v průběhu celé realizace.

S touto realitou se musel vypořádat celý realizační tým dodavatelů stavby, který spolu s investorem řešil mnoho předem

Členění souboru objektů A (přístavba), B (revitalizace původního objektu) a C *(aula)*

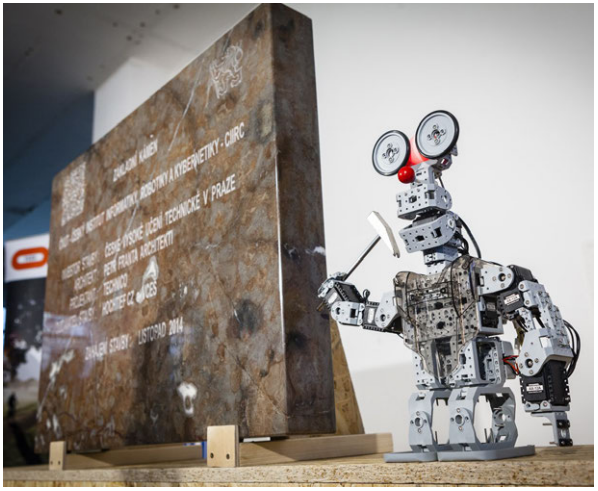
Předpokládané dispoziční schéma parteru s dislokací ČIIK, Fakultou dopravní a univerzitní aulou

nepředvídatelných situací. Sdružení dodavatelů bylo nuceno například využít projektových kapacit subdodavatelů fasádních plášťů a technického zařízení budov.

Navíc se generální dodavatel v době realizace potýkal s fatálním nedostatkem pracovních sil, kterým v tomto období „trpěla“ a dosud trpí prakticky celá současná dodavatelská sféra.

V termínu 20. prosince 2013 byla podána žádost o stavební povolení, ale po konzultaci se Stavebním úřadem Městské části Praha 6 se rozhodl investor ČVUT v Praze využít ustanovení Stavebního zákona a to dle § 117 Zkrácené stavební řízení a formy certifikátu autorizovaného inspektora tak, aby bylo možné dodržet podmínky výzvy OP VaVpI pro Prahu.

Slavnostní akt poklepání základního kamene

2014

K vyklizení parteru budovy prodejnou Billa došlo 15. května 2014. Certifikát autorizovaného inspektora Ing. L. Fuchse s osvědčením zahájení stavby byl vydán 10. června 2014. Po podpisu smlouvy s vítězným sdružením dodavatelů HOCHTIEF CZ a.s. a VCES, a.s. ze dne 15. října 2014 bylo na podzim zahájeno bourání provizorního objektu „vědeckého inkubátoru“ a stavební odstrojení a vyčištění původního objektu. V této fázi čekalo na celý tým několik velkých překvapení, vyvolaných již zmíněným neodhadnutelným skutečným stavem nosné konstrukce, dokonce nálezem celých podzemních neevidovaných objektů, dále jinou polohou venkovních inženýrských sítí, jinou tloušťkou a kvalitou podkladních betonových konstrukcí, které nejen měly být, ale dokonce musely být odstraněny.

Celá řada nepředpokládatelných problémů se „skrývala“ uvnitř objektu a odpovídala zvyklostem socialistického stavění v době svého vzniku.

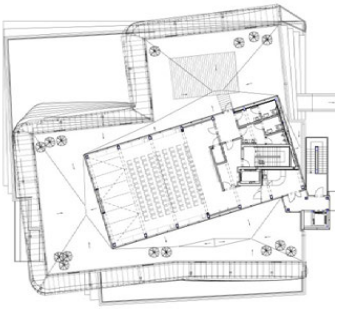
Mezi radostné zážitky patřilo historicky tradiční poklepání na základní kámen, kterého se tentokrát velice profesionálně ujali roboti zaštítění heslem „Roboti sobě“. Jejich kolegové dostali šanci předvést svůj um i při bourání staticky nevyzpytatelných a nebezpečných konstrukčních částí staré budovy.

Problém na stavbě byl především v tom, že generální projektant v projektové dokumentaci k provedení stavby nerespektoval architektem zpracované, závazné a směrné detaily. V rámci autorského dozoru byl architekt nucen rozšířit svoji činnost o koordinaci jednotlivých částí dílenské dokumentace a vzorkování stavebních prvků a komponentů v průběhu stavby. Absence funkce generálního projektanta vytížila jednotlivé členy realizačního týmu investorem počínaje, přes vedení stavby, architekty, až po technický dozor investora. Příkladem je návrh nosné ocelové konstrukce, u které se v rámci optimalizace vrátila statická realizační firma k původní architektonické koncepci. Navíc bylo nutné zajistit koordinace a soulad v oblasti tolerancí s dodavatele sekundárního fasádního pláště na bázi membrány ETFE. Z hlediska aplikace na území České republiky je předsazená vnější fasáda s pneumatickou membránovou technologií s deklarovanou životností padesát let unikátem.

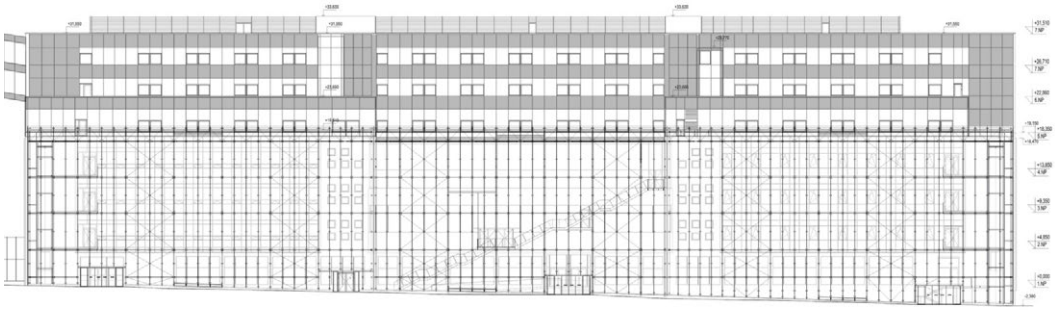
Dalším příkladem provázanosti estetických a technických parametrů může být předsazená velkoplošná celoskleněná konstrukce fasády do ulice Jugoslávských partyzánů, která vytváří meziprostor pro požární úniková schodiště a navíc zajišťuje snížení energetických nároků na vytápění v zimním období i chlazení v létě a zároveň tlumí hluk z této frekventované komunikace.

Koncepce aplikace předstěny vrací revitalizovaný objekt do uliční čáry Jugoslávských partyzánů. V takto vytvořeném multifunkčním prostoru propojuje velkoryse pojaté schodiště svůj parter s posluchárnou a respiriem. To má transparentní střechu z třívrstvých foliových polštářů na bázi ETFE.

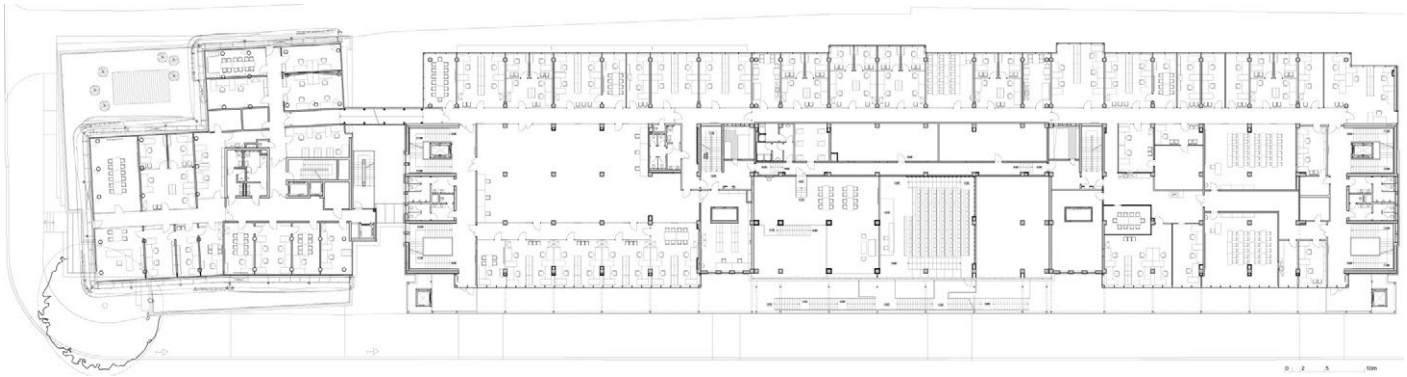
Stejně jako u většiny veřejných investičních akcí je nejdůležitější systém financování. Také v tomto případě prošla tato nedílná součást investičního záměru velkou řadou modifikací a projednávání. První verze byla založena na mimořádném příspěvku vlády určeném výhradně pro Český institut informatiky a kybernetiky, který navyšoval pravidelnou státní dotaci v rámci programu rozvoje a obnovy materiálně technické základny veřejných vysokých škol. Vycházela z příslibu předsedy vlády na zmíněném jednání v roce 2008. Následně se v rámci vyjednávání s Evropskou unií sledovala cesta využít operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace určeného pro pražské veřejné vysoké školy. Její nevýhodou byl stanovený limit 70% podílu ze zdrojů EU a u zbývající třicetiprocentní části předpokládané dofinancování z rozpočtu České republiky. Její velkou nevýhodou byla povinnost ukončit výstavbu a čerpání investičních prostředků do konce roku 2015. Tato verze skrývala velké riziko v podobě nutnosti vrácení evropských financí v případě nedodržení termínu. Žádost naší univerzity byla nakonec úspěšně vyřízena, ale administrace a jednání s EU se v druhé polovině roku 2014 pozdržely. Nakonec ministr školství, mládeže a tělovýchovy po dohodě s rektorem rozhodl o další změně a problematika financování se vrátila k původní verzi a formě navýšení mimořádného příspěvku na EDS.

Půdorys 10. NP

Pohled východní

Typický půdorys

Celkové investiční náklady	**1 425 731 373 Kč**
z toho investiční náklady bez DPH	1 178 308 078 Kč
z toho DPH	247 423 295 Kč
z toho státní dotace celkem	1 000 000 000 Kč
z toho vlastní zdroje celkem	425 731 373 Kč

Vizualizace zpracovaná ateliérem Ing. arch. Petra Franty byla vodítkem ke kontrole dodržení architektonické koncepce a dodržení projektovou dokumentací navrženého optimálního konstrukčního i technického řešení.

Slavnostní podpis smlouvy o dílo mezi ČVUT a sdružením dodavatelů HOCHTIEF a VCES dne 15. října 2014 v Betlémské kapli.

Poklep základního kamene ČVUT – CIIRC

Základní kámen – listopad 2014

Zástupci ČVUT, MŠMT, Městské části Praha 6, HOCHTIEF a VCES u základního kamene

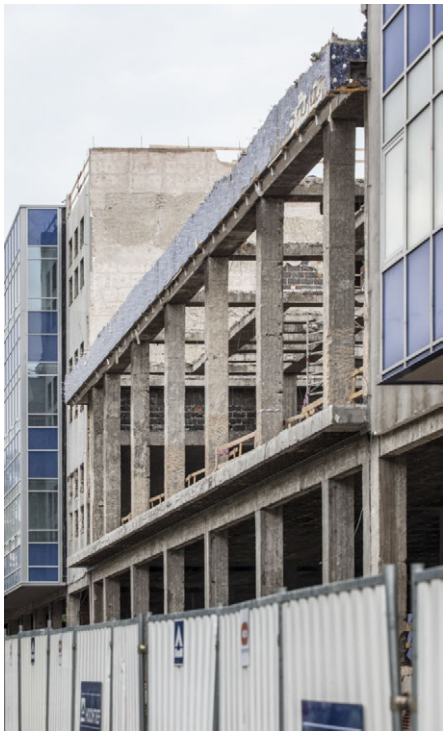

Kompletní odstrojení nosných konstrukcí

Demolice nájezdové rampy dle původní dokumentace tl. 15 cm

2015

Odstrojení prostoru pro budoucí respirium

Provádění demolice nosných konstrukcí stavebními roboty

Dodatečné vyztužování svislých konstrukcí

Piloty pro západní dostavbu a nástavbu objektu

Piloty pro objekt A

Ukládání výztuže základové desky objektu A

Betonování základových konstrukcí

Vyvážení zeminy vytěžené na první úrovni zemních kotev

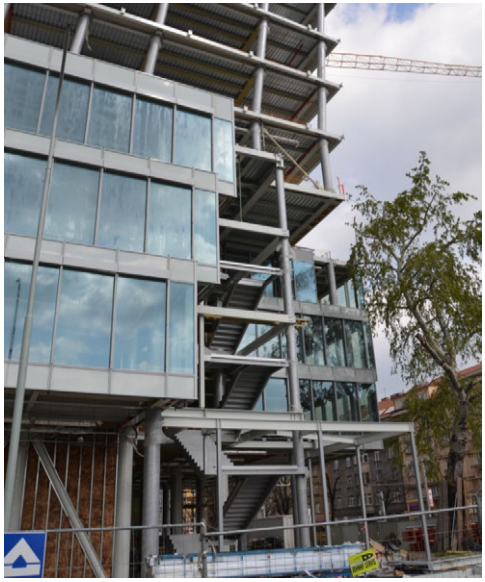

Dočištění základové spáry

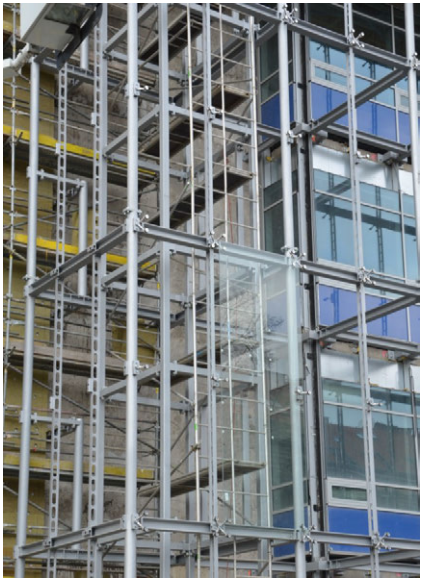
2016

Montáž nosné ocelové konstrukce dostavbového objektu A

Montáž hlavního schodiště

Ocelová konstrukce pro celoskleněnou fasádu

Souběh montáže zasklení a mokrého procesu vnitřních omítek

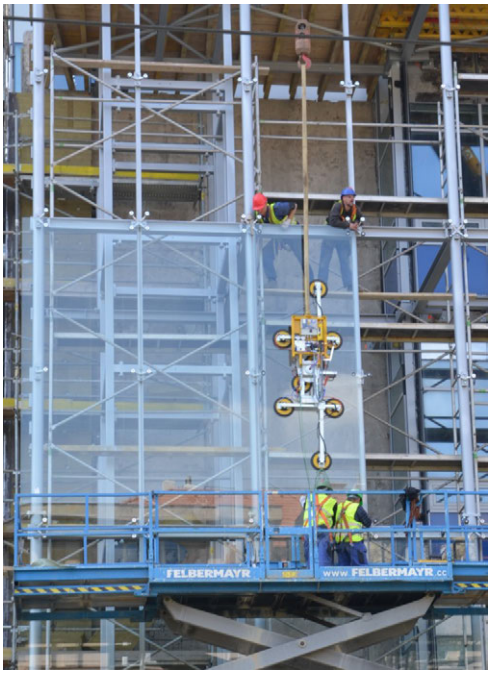
Strukturální bodové zasklení

Doprava tabulí pomocí sklenářských přísavek

Vertikální posun na konkrétní místo uložení

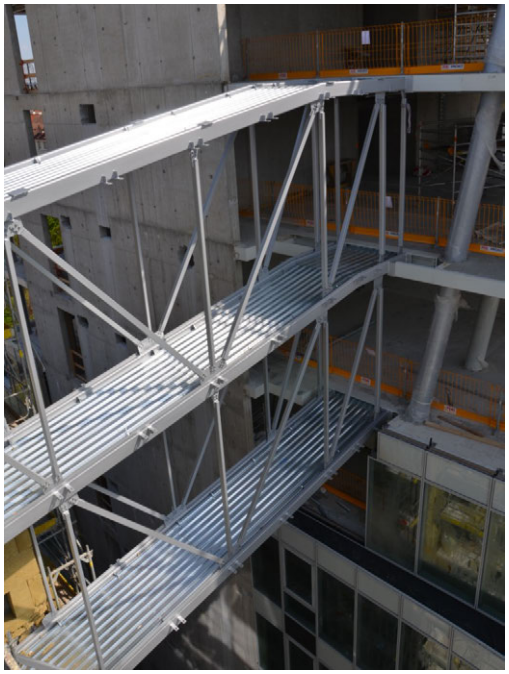
Transport jednotlivých plošných dílců fasády

Nosný kotevní prvek „spider“

Utahování kotevních matic momentovým klíčem

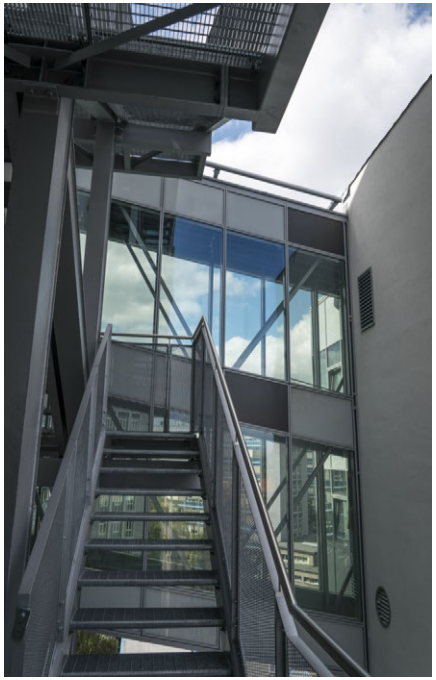
Konstrukce spojovacího krčku

Montáž můstku na úrovni 6. a 7. NP objektu B

Lešení pro montáž lehkého pláště Schüco

Detail požárního únikového schodiště

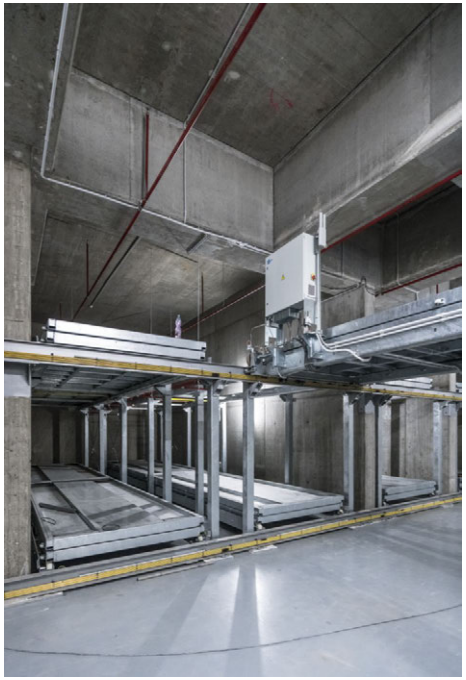
Zasklení panoramatického výtahu

Demontovatelný systém dělících konstrukcí na bázi skla a slitin hliníku

Světelný efekt prosklení montovaných příček

Zahájení montáže parkovacího zakladače

Zastřešení trojnásobným fóliovým systémem ETFE

Nároží revitalizovaného objektu do Vítězného náměstí

Východní fasáda objektu ČVUT – CIIRC po dokončení revitalizace objektu

Závěrečná fáze montáže vnější fasády na bázi ETFE

Detail vnějšího fasádního pláště

Detail zaoblení rohu vnější fasády ETFE

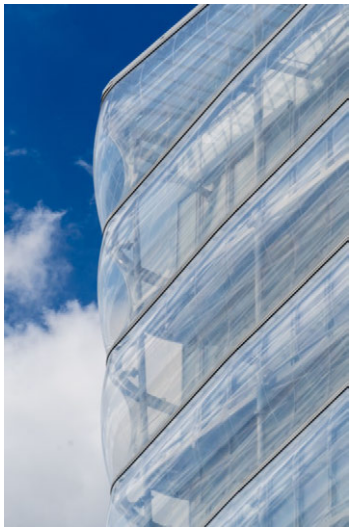
Systém automatického udržování tlaku ve vzduchovém fasádním polštáři

Montáž uzavření meziprostoru provětrávané dvojité fasády

Detail řešení koutu fasádního pláště ETFE

Zhoršení dopravní situace v průběhu výstavby areálu končí…

Výraz nové budovy vyvolal a vyvolá jistě řadu odborných i laických diskuzí

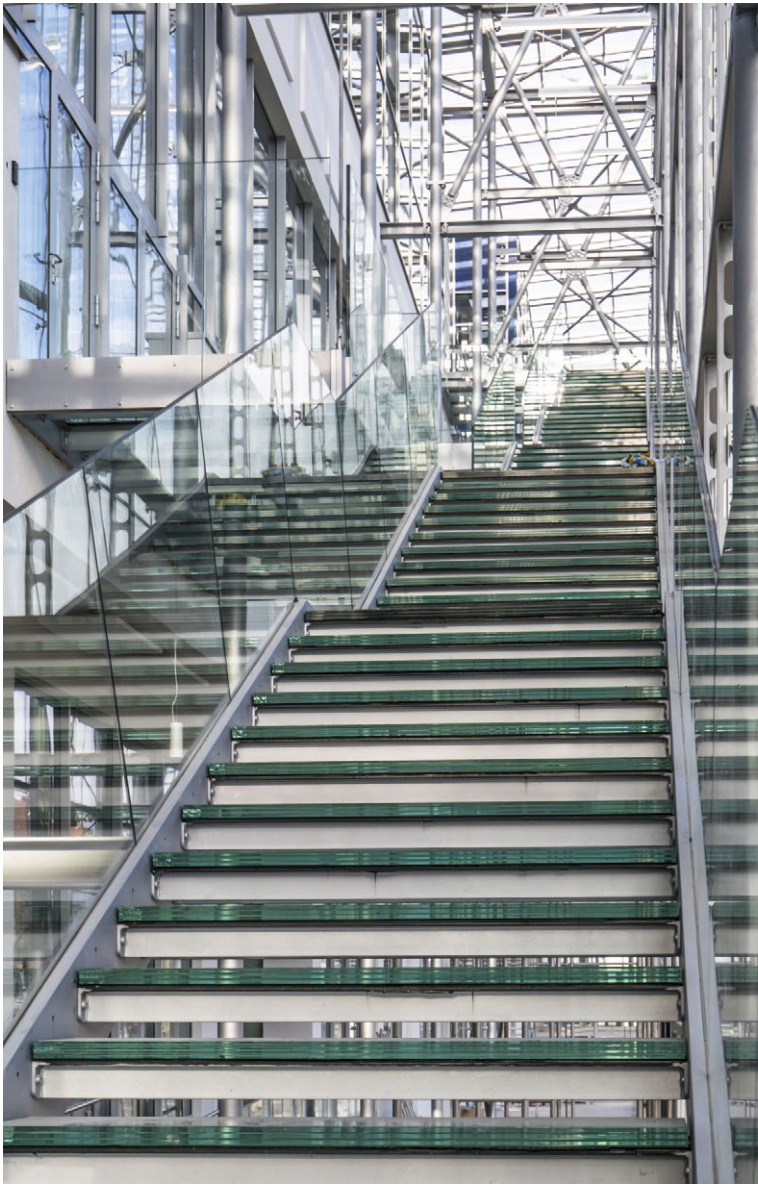
Působivým architektonickým prvkem je ocelové únikové schodiště objektu A s povrchovou úpravou pozinkováním, plochami tvořenými pororošty a výplněmi zábradlí z „tahokovu“

Nosnou ocelovou konstrukcí vytvořený meziprostor, do kterého je zaústěno schodiště zhotovené z ocele a skla

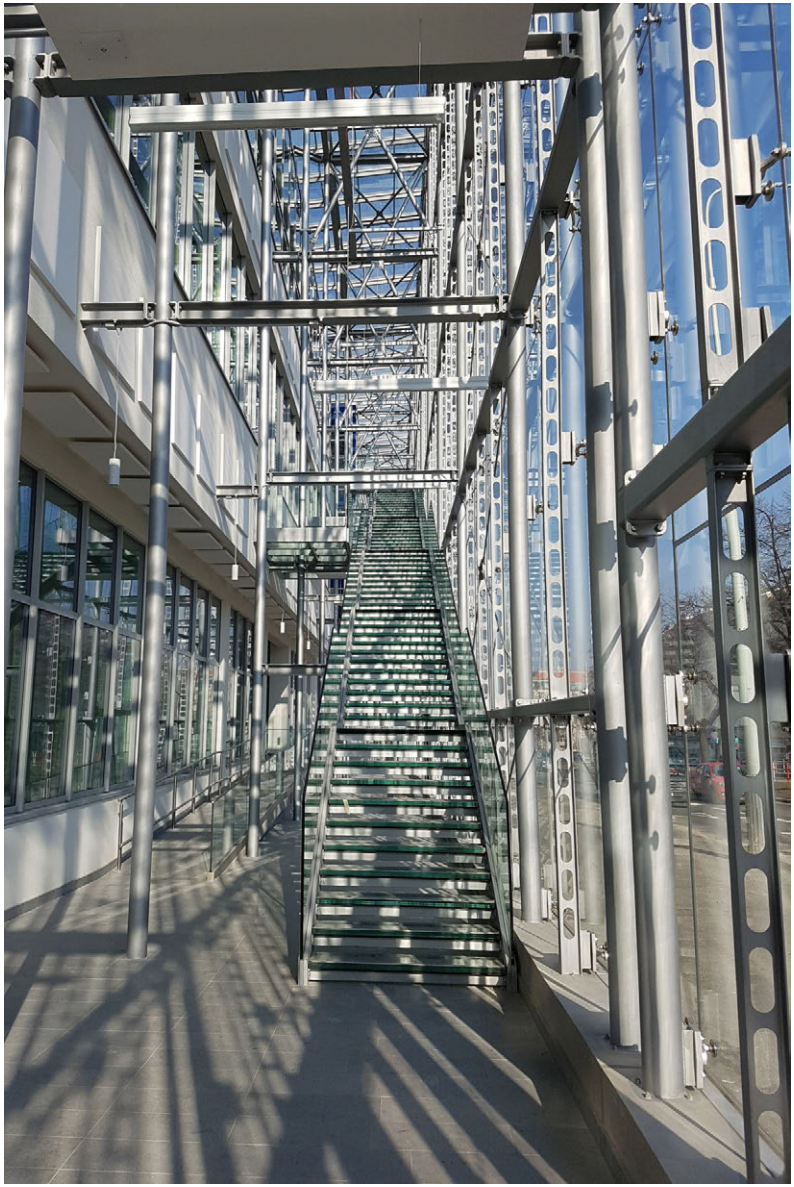

Skleněné stupnice z lepeného trojitého tvrzeného bezpečnostního skla

Respirium s multifunkční využitelností určené pro studentské, pedagogické a další univerzitní aktivity

Celkový pohled na jednoramenné schodiště propojující posluchárnu s kapacitou 120 posluchačů a přízemí, do původního schodiště v objektu B vestavěná prosklená úschovna kol

Parterová část původního objektu je navržena jako „open space“ pro široké spektrum funkčního využití

Další varianta provedení flexibilních velkoplošných prostor parteru

Barevně odlišené marmoleum slouží pro orientaci ve funkčním využití jednotlivých místností, experimentální laboratoř „inteligentního bytu“

Půdorysně rozšířené prostory vybavené posluchárenským nábytkem

V nadzemních patrech původně navrhované čtrnáctipodlažní „věže“, počínaje pátým podlažím, jsou šikmé sloupy umožňující úhlové pootočení jednotlivých dispozic pater. Architektonický záměr je necitlivě narušen vynuceným snížením objektu o čtyři podlaží

Vestavěná posluchárna s integrovaným audiovizuálním zařízením přispívá ke zvýšení kvality výukového procesu, další varianta vybavení výukových prostor

Terasa v 10. NP nabízí uživatelům neobvyklé výhledy do vysokoškolského areálu a jeho okolí

Pohled na Pražský hrad přes sklo-hliníkovou konstrukci zastřešení meziprostoru dvojité fasády se sekundárním vnějším pláštěm na bázi ETFE fólie

Severozápadní pohled na část univerzitního kampusu s objekty „monobloku“, Nové budovy ČVUT a původní čtrnácti podlažní budovou

Střešní plášť respiria tvoří „polštáře“ z trojnásobné fólie ETFE na vnější části s potiskem

Pracovna rektora ČVUT s exkluzivními výhledy na Prahu

Jednací místnost s proměnným dispozičním interiérovým vybavením, umožňujícím kapacitu zasedání 80–120 účastníků

Parkovací stání umístěná u výjezdové komunikace mezi Šolínovou a Velflíkovou ulicí

Vjezdová vrata do parkovacího zakladače s celkovou kapacitou 188 vozidel

„Technologická točna“, která po vjezdu nastaví pozici zaparkovaného vozidla o 180°

V podélném směru orientované pojízdné zařízení rozmísťující jednotlivá vozidla do počítačem stanoveného boxu

Jižní fasáda dostavbového objektu s hlavní římsou v devátém nadzemním podlaží a s ustupující jednopodlažní nástavbou v desátém podlaží

Do ulice Jugoslávských partyzánů vytváří předsazená celoskleněná fasáda rovinu původní uliční čáry dle záměru prof. A. Engela

Nájezd do parkovacího prostoru, objemově členité nároží s fasádním pláštěm zaskleným trojskly

Hlavní vstup do budovy A od Vítězného náměstí

Západní fasáda na objektu B zaznamenala esteticky výraznou proměnu v členitosti architektonického výrazu původně plošně „fádního“ fasádního pláště

Investiční akce:	**ČVUT – CIIRC** **Český institut informatiky, robotiky a kybernetiky**
Investor:	**České vysoké učení technické v Praze** *Zikova 4, 166 36 Praha 6 – Dejvice* **prof. Ing. Petr Konvalinka, CSc.,** *rektor* **prof. Ing. Miloslav Pavlík, CSc.,** *zmocněnec rektora*
Řešitel projektu a uživatel:	**Český institut informatiky, robotiky a kybernetiky** **CIIRC** *Jugoslávských partyzánů 1580 / 3, Praha 6* **prof. Ing. Vladimír Mařík, DrSc.,** *ředitel*
Architekt:	**PETR FRANTA ARCHITEKTI & ASOC., s.r.o.** **Ing. arch. Petr Franta**, *autor, autorizovaný architekt*
Generální projektant:	**TECHNICO Opava, s.r.o.** **Ing. Martin Uličný**, *jednatel*
Technický dozor stavby:	**NOSTA – HERTZ, s.r.o.,** Praha **Ing. Ivan Lipovský**
Koordinátor bezpečnosti:	**MIIRRO, s.r.o** **doc. Ing. Pavel Svoboda, CSc.,** *autorizovaný inženýr*
Dodavatelé stavby:	**HOCHTIEF CZ a. s.,** divize Pozemní stavby Čechy **Ing. Tomáš Bílek**, *předseda představenstva* **Martin Jelen**, *vedoucí projektu*
	VCES, a.s., Hradec Králové **Ing. Zdeněk Pokorný**, *předseda představenstva* **Ing. Jiří Lašák**, *hlavní stavbyvedoucí* **Ing. Martin Minařík**, *projektový manažer*

Vybraní subdodavatelé:

základy a spodní stavba	**Zakládání staveb, a.s.,** Praha **Ing. Milan Král**, *předseda představenstva*
ocelová konstrukce	**Excon, a.s.,** Praha **Ing. Antonín Pačes**, *předseda představenstva*
lehký fasádní plášť	**Megamont, s.r.o.**, Brno **Robert Sachs**, *ředitel společnosti*
předsazená skleněná stěna	**Fospol, s.r.o.**, Praha **Ladislav Grendel**
fasádní a střešní plášť ETFE	**Taiyo Europe GmbH** **Dipl. Ing. Andrejus Cernysevas**, *Project Manager*
technické zařízení stavby	**Instalace Praha, s.r.o.** **Ing. Jaroslav Štoček**, *jednatel*
parkovací zakladač	**Taranis invest**, Praha **Jiří Kraus**, *jednatel*
interiérové vybavení	**Profil nábytek, a.s.**, Humpolec **František Čermák**, *předseda představenstva*
individuální inter. vybavení	**AKIT, a.s.,** Praha **Ing. Jan Sova**, *předseda představenstva*

kapacity stavby

zastavěná plocha	5 821 m^2
obestavěný prostor	167 342 m^3
užitná plocha	32 499 m^2
počet pracovníků	1 650 osob
parkovací zakladač	188 parkovacích míst
parkování–objekt B	23 parkovacích míst

Budoucí plochy uživatelů po dokončení stavebních úprav vyjmutých ploch

CIIRC	15 700 m^2	48,3 %
REKTORÁT	2 529 m^2	7,8 %
FEL	1 478 m^2	4,5 %
VIC	563 m^3	1,7 %
ostatní technické a komunikační plochy vč. garáží	12 299 m^2	37,7 %
celkem	32 499 m^2	100,0 %

HOTOVO! po deseti letech
Vydalo České vysoké učení technické v Praze
Autor: prof. Ing. Miloslav Pavlík
Sestavil tým ateliéru Ing. arch. Petra Franty
Editor: PhDr. Vladimíra Kučerová
Fotografie: archiv ČVUT – Jiří Ryszawy a Jiří Mrhal,
archiv společnosti HOCHTIEF, archiv architekta, archiv autora publikace
Na obálce detail fólie ETFE na objektu A, foto Jiří Ryszawy
© ČVUT v Praze, duben 2017

